

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/54/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216219307
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Balegová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4216219307.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Balegovej a členov senátu JUDr. Jána Bzdúška a JUDr. Pavla Lukáča, v právnej veci žalobcu: De vries Justitia s. r. o., Čechyňská 419/14a, Trnitá, 602 00 Brno, Česká republika, IČO: 243 05 511, zastúpený: Mgr. Henrich Schindler, advokát, Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 40 887 481, proti žalovanému: I. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXX/XX, XXX XX H., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Roman BLAŽEK, s. r. o., Pohraničná 4, 945 01 Komárno, IČO: 36 721 123, o zaplatenie 428,79 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 6Csp/175/2016 - 59 zo dňa 27. 03. 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd ruší rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 6Csp/175/2016 - 59 zo dňa 27. 03. 2018 a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 261 ods. 6 písm. d), § 497 Obchodného zákonníka, § 524 ods. 1, ods. 2, § 40 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka a v časti trov konania s poukazom na § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 428,79 eura s príslušenstvom. Žalobu postavil na tom skutkovom tvrdení, že žalovaný ako dlžník požiadal dňa 04. 09. 2015 o úver prostredníctvom prevádzkovateľa internetového portálu T.P.N. <E://T.P.N.>, a to spoločnosť FINZO OU. Predpokladom poskytnutia úveru bola registrácia žalovaného na adrese internetového sídla prevádzkovateľa za účelom zriadenia užívateľského účtu, v ktorom žalovaný uviedol svoje nezameniteľné identifikačné údaje spolu s číslom účtu, na ktorý žiada poukázať peňažné prostriedky. Poznamenal, že po posúdení žiadosti žalovaného mu bol poskytnutý úver vo výške 600 eur za podmienok uvedených v Úverových podmienkach. Dodal, že veriteľom v tomto prípade nie je prevádzkovateľ, ale investor, teda občan, ktorý zaslal finančné prostriedky na účet prevádzkovateľa a odoslal prostredníctvom portálu ponuku úveru, ktorý bol následne poskytnutý. V mene investora a na jeho účet koná prevádzkovateľ. Jeden úver môže byť poskytnutý prostredníctvom viacerých občanov - investorov, ktorých identifikačné údaje obsahuje zmluva o postúpení pohľadávky. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15. 04. 2016 bola pohľadávka veriteľov - investorov v zastúpení prevádzkovateľa FINZO OU prevedená na postupníka (žalobcu). Zdôraznil, že v danom prípade nejde o spotrebiteľský vzťah. Veriteľom nie je právnická osoba ani fyzická osoba podnikateľ, ale bežní občania, ktorí sa zaregistrovali na portáli prevádzkovateľa s cieľom poskytnúť úver iným občanom. Napriek tomu nepožaduje od žalovaného zaplatenie dohodnutého úroku za poskytnutie úveru. K forme uzavretia zmluvy uviedol, že táto bola uzavretá prostredníctvom elektronických prostriedkov v súlade s § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Poznamenal, že žalovaný poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej lehote splatnosti nevrátil, na základe čoho bola dňa 13. 04. 2016 vyhlásená predčasná

splatnosť úveru. Žalovaný doposiaľ uhradil sumu 171,21 eura, preto si podanou žalobou uplatnil nárok na zaplatenie zvyšnej časti poskytnutej istiny úveru spolu s úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatnení úveru do zaplatenia. Titulom trov konania si uplatnil náhradu zaplateného súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe a jej prílohám poprel uzavretie zmluvy, z ktorej plnenie je predmetom sporu. Poprel, že by žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu žiadal o akýkoľvek úver, keď emailový kontakt, telefónne číslo a číslo účtu uvedené v úverových podmienkach nebolo a ani nie je jeho. Podanú žalobu navrhol v celom rozsahu zamietnuť, keď zrejme došlo k zneužitiu jeho údajov.

Žalobca zotrval na podanej žalobe, keďže skutočnosť, že žalovaný nemal na svoje meno vedený účet v Poštovej banke, a. s. a tiež, že nebol majiteľom telefónneho čísla, nesvedčia o tom, že mu finančné prostriedky neboli poskytnuté. Poukázal na to, že finančné prostriedky boli poskytnuté na účet uvedený žalovaným. Je pritom bežné, že dlžník uvedie číslo účtu, ktorého nie je vlastníkom a že je užívateľom telefónneho čísla, hoci nie je jeho majiteľom.

Súd prvej inštancie ďalej k veci uviedol, že právomoc slovenských súdov na prejednanie a rozhodnutie vecí určil v súlade s čl. 4 bod 1 Nariadenia č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. V otázke určenia rozhodného práva, ktoré sa použije na daný spor, t. j. hmotného práva, súd postupoval podľa čl. 3 bod 1 Nariadenia č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky, nakoľko právny predchodca žalobcu a žalovaný sa na použitie slovenského právneho poriadku dohodli. Na základe rámcovej zmluvy zo dňa 31. 08. 2015 a úverových podmienok zo dňa 04. 09. 2015 bol prostredníctvom prevádzkovateľa FINZO OU žalovanému poskytnutý úver vo výške 600 eur. Ročný úrok bol dojednaný vo výške 54 %, poplatok za uzatvorenie zmluvy bol stanovený vo výške 18 eur a platba do garančného fondu vo výške 18 eur. Dĺžka úveru bola dojednaná na 2 roky. Strany si súčasne dojednali, že zmluva a vzťahy z nej vzniknuté sa riadia slovenským právnym poriadkom. Z výpisu z účtu prevádzkovateľa vyplýva, že žalovanému bola poukázaná čiastka 563,50 eura dňa 04. 09. 2015. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15. 04. 2016 postúpili investori, zastúpení prevádzkovateľom FINZO OU, žalobcovi pohľadávku voči žalovanému. Zo zmluvy vyplýva, že investori poskytli žalovanému úver vo výške 600 eur s úrokom vo výške 54 % ročne so splatnosťou dňa 03. 09. 2017. Z čl. XII. Podmienok používania internetového portálu T..P..N. <E.:/T..P..N.> vyplýva, že prevádzkovateľ má právo postúpiť akúkoľvek pohľadávku viac ako 90 dní po splatnosti alebo jej časť na tretiu osobu, na čo ho Investor aj Dlžník splnomocňujú a výslovne s tým súhlasia. Ako vyplývalo z potvrdenia Poštovej banky, a. s. zo dňa 01. 06. 2017, voči žalovanému nebol vedený a ani sa nevedie žiaden osobný účet a ani iný finančný účet. Ako vyplývalo z odpovede obchodnej spoločnosti Orange Slovensko, a. s. zo dňa 01. 06. 2017, žalovaný v ich databáze nie je vedený ako užívateľ čísla: +XXX XXX XXX XXX. Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. Písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou. Aktívnou vecnou legitímáciou v konaní sa rozumie hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd vecnú legitímáciu v konaní skúma vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, ak ju žiaden z účastníkov konania, strán sporu, nenamieta. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca sa uplatneného nároku domáha s poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej mal predmetnú pohľadávku voči žalovanému nadobudnúť. Súd sa preto primárne zaoberal platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky. Po jej preskúmaní dospel k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá medzi veriteľmi zastúpenými spoločnosťou Finzo OU a žalobcom je neplatná. Zmluva o postúpení pohľadávky si v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka vyžaduje písomnú formu. Pre vyvolanie zamýšľaných právnych následkov, t. j. v tomto prípade pre postúpenie pohľadávky, musí byť zmluva aj podpísaná. Ak podpisujúca osoba koná za iného, musí to byť z dotknutého právneho úkonu zrejme. V danom prípade sú postupcami jednotliví veritelia, ktorých podľa označenia zmluvných strán v záhlaví zmluvy zastupuje spoločnosť Finzo OU na základe plných mocí, ktoré sú prílohou zmluvy. Požiadavka písomného plnomocenstva na postúpenie pohľadávky vyplýva aj zo samotných Podmienok používania internetového portálu, a to konkrétne z čl. XII. Žalobcom predložená zmluva o postúpení pohľadávky však neobsahuje žiadne prílohy a žalobca ani iným spôsobom nepreukázal oprávnenie spoločnosti Finzo OU konať v mene veriteľov, ktorí mali úver žalovanému poskytnúť. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávky nebola uzavretá osobami na to oprávnenými a z

toho dôvodu je neplatná. Následkom neplatnosti tejto zmluvy je absencia aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, a preto súd žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore ako nedôvodnú zamietol, keď mal za to, že s ohľadom na tento záver nebolo potrebné zaoberať sa samotným zmluvným vzťahom, z ktorého vznikla pohľadávka, ktorá bola predmetom tohto sporu, a to i z pohľadu namietanej pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietal nesprávne a nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne vyhodnotenie dôkazov, ktoré uvádza súd vo svojom odôvodnení. Súd ako hlavný dôvod zamietnutia žaloby uvádza, že zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá medzi veriteľmi zastúpenými spoločnosťou FINZO OU a žalobcom je neplatná pre absenciu písomnej formy, a teda podľa súdu nebola daná aktívna legitímácia žalobcu. Žalovaný pritom nenamietal platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a ani aktívnu legitímáciu žalobcu, ktorú žalobca preukázal zmluvou o postúpení pohľadávky, v ktorej boli uvedení aj pôvodní veritelia. Žalobca má za to, že skutočnosti, ktoré súd považoval za nepreukázané, bolo možné vyhodnotiť ako preukázané logicky na seba nadväzujúcou sériou nepriamych dôkazov, ktoré boli priložené k žalobe. Súd sa nijakým spôsobom nezaoberal ani skutočnosťou, odkiaľ by mal právny predchodca žalobcu osobné údaje pôvodných veriteľov, pokiaľ by títo neposkytli údaje spoločnosti FINZO OU. Súd sa zaoberal platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú vyhodnotil ako neplatnú z dôvodu, že táto si vyžaduje písomnú formu a podľa súdu písomná forma dodržaná nebola. V zmysle § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Súd nijakým spôsobom neskúmal spôsob uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky, pričom žalobca má za to, že písomná forma zachovaná bola.

Súd ďalej uvádza, že žalobca nepreukázal, že právny predchodca žalobcu bol oprávnený uzatvárať v mene investorov zmluvu o postúpení pohľadávky. Toto tvrdenie pravdepodobne súvisí s nesprávnym vyhodnotením dôkazov, keď v zmysle Podmienok používania internetového portálu čl. VI. ods. 12, ktoré boli prílohou žaloby a ktorými sú rovnako viazaní aj investori uvedení v zmluve o postúpení pohľadávky: „Prevádzkovateľ zabezpečuje predaj pohľadávky voči Dlužníkom, ktorí sa dostanú do omeškania so splácaním úveru, a to obchodnej spoločnosti zaoberajúcej sa vymáhaním pohľadávok. Investor súhlasí s takýmto postúpením pohľadávky Prevádzkovateľom na tretiu stranu. Finančné prostriedky získané z predaja pohľadávky Prevádzkovateľ prerozdelí medzi Investorov.“ Pokiaľ však podľa súdu nebola preukázaná aktívna legitímácia v rámci postúpenia pohľadávky od pôvodných veriteľov, jednoznačne preukázali, že právny predchodca žalovaného poskytol finančné prostriedky žalovanému, a teda mohol previesť pohľadávku vo výške 600 eur bez ohľadu na pôvodných investorov. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že súd právnu kvalifikáciu žalobcu nie je viazaný, pričom túto skutočnosť potvrdil aj Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 22. 09. 2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009. Vzhľadom na uvedené má za to, že v konaní bolo možné vydať rozsudok v zmysle návrhu žalobcu a súd zamietol žalobu bez dostatočného právneho posúdenia veci a bez dostatočného zistenia skutkového stavu. Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 7Co/133/2017 zo dňa 07. 06. 2017, ktorým bol zrušený zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie v obdobnom spore na základe totožného skutkového základu. Akcentoval ďalej opakované porušenie procesných predpisov zo strany súdu. V zmysle § 151 ods. 1 CSP sa skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, považujú za nesporné. Uvedené zákonné ustanovenie súd ignoroval v plnej miere, keď bez akéhokoľvek vyjadrenia žalovaného ohľadom aktívnej legitímácie a platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky (tento namietal len skutočnosť, že zmluvu neuzatvoril, čím sa súd ani nezaoberal), nahradil jeho procesnú činnosť pri posúdení právneho, ako aj skutkového stavu. Do pozornosti súdu dal aj uznesenie Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 9Co/276/2016 zo dňa 29. 09. 2016, ktorým súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý v obdobnej veci žalobu zamietol. S poukazom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie, alebo ho zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach odvolania podaného žalobcom (§ 379 CSP, § 380 CSP) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia zistil, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť

súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

8. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí.

9. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Nedostatok riadneho, dostatočného a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia predstavuje porušenie práva na spravodlivé súdne konanie. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že odôvodnenie rozhodnutia je podstatná časť rozhodnutia. Je to tak najmä z hľadiska presvedčivosti, logickej konzistentnosti a preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia. Súdom by mal v odôvodnení rozhodnutia okrem iného výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Medzi povinnosti súdu patrí aj povinnosť dbať na to, aby rozhodnutie bolo presvedčivé. Preto je potrebné uviesť, že existencia náležitostí rozhodnutia uvedených v § 220 CSP je dôležitým prostriedkom preskúmania správnosti rozsudku stranami a aj odvolacím súdom a je v súlade so základným právom na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 2 Ústavy SR.

10. Skôr ako súd v sporovom konaní pristúpi k vykonávaniu dôkazov, identifikuje, ktoré skutkové tvrdenia strán sú sporné a ktoré sú nesporné. Táto klasifikácia má pre ďalší procesný postup súdu zásadný význam. Ak sú skutkové tvrdenia strán sporné, je povinnosťou súdu vyhodnotiť ich pravdivosť na základe vykonaných dôkazov. V sporovom konaní však súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. To neplatí iba výnimočne, ak existuje dôvodná pochybnosť o pravdivosti nesporných skutkových tvrdení (§ 186 ods. 2 CSP). Identifikácia, či je skutkové tvrdenie strany sporné alebo nesporné, sa vykoná podľa toho, či bolo tvrdenie účinne popreté protistranou. Iba účinne popreté skutkové tvrdenie sa považuje za sporné. Nespornosť skutkového tvrdenia je daná buď de facto alebo de iure. De facto je skutkové tvrdenie nesporné, ak protistrana vyhlási, že je pravdivé, alebo, ak protistrana uvedie rovnaké skutkové tvrdenie. De iure je skutkové tvrdenie nesporné, ak sa aplikuje právna domnienka uvedená v § 151 ods. 1 CSP. Podľa tejto domnienky platí, že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec (ak sa k tvrdenej skutočnosti nevyjadrila), alebo, ak ho síce poprela, avšak neúčinne. Z ustanovenia § 151 CSP vyplýva, že stranu sporu zaťažuje procesné bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany. Na popretie skutkových tvrdení sa kladú určité kvalitatívne nároky. Za podmienok uvedených v § 151 ods. 2 CSP musí totiž popierajúca strana uviesť vlastné tvrdenia.

11. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu zistil, že žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe uviedol, že nepožiadal žalobcu o poskytnutie úveru a má za to, že jeho občiansky preukaz bol zneužitý. Súdom prvej inštancie určený termín verejného vyhlásenia rozsudku na deň 27. 03. 2018 a žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol. Žalobca tak za situácie, kedy vo veci nebolo nariadené pojednávanie, nemal možnosť reagovať na pochybnosti súdu o jeho aktívnej vecnej legitímácii v dôsledku vyslovenej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, zvlášť, ak žalovaný neplatnosť tejto zmluvy v písomnom vyjadrení k žalobe nenamietal.

Princíp kontradiktórnosti zabezpečuje stranám rovnaké právo vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a ku skutkovým a právnym okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce pre výsledok konania. Súdom prvej inštancie nepostupoval v zmysle týchto princípov, keď rozhodol bez prejednávania veci na pojednávaní, čím žalobcovi odňal právo na spravodlivý súdny proces. Súdom prvej inštancie pochybil, nakoľko porušil svoju obligatórnu povinnosť v zmysle ustanovenia § 181 ods. 2 CSP tým, že neurčil (najmä žalobcovi neoznámil), ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné. Žalobca tak nemal priestor na uplatnenie

primeraných prostriedkov procesného útoku (procesnej obrany) vo vzťahu k ochrane jeho subjektívnych práv a oprávnených záujmov.

12. V intenciách vyššie uvedených skutočností odvolací súd v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorým bolo znemožnené strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

13. Úlohou súdu prvej inštancie bude v naznačenom smere opätovne vo veci rozhodnúť, presvedčivo sa vysporiadať s podstatnými skutkovými a právnymi tvrdeniami sporových strán a vec právne posúdiť tak, aby bolo z jeho rozhodnutia zrejmé, ako k výroku došiel a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o všetkých trovách, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).